

06.03.11 AG

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 13171/3/2010

DECIZIA CIVILĂ NR. 321

Ședința publică din data de 14 februarie 2011

Curtea constituită din:

PRESEDINTE: NICULESCU MONICA

JUDECĂTOR: ION EUGENIA

JUDECĂTOR: VIȘOIU EMILIA CLAUDIA

GREFIER : GRIGORE MIHAELA

Pe rol soluționarea recursului declarat de recurenta-reclamantă
împotriva încheierii de ședință din data de
07.07.2010 pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 13171/3/2010 în
contradictoriu cu intimații-pârâți și

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 07.02.2011, fiind
consemnate prin încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din
prezenta decizie, când Curtea, pentru a da recurentei posibilitatea de a depune concluzii
scrise, a amânat pronunțarea la data de 14.02.2011.

În data de 10 februarie 2011, recurenta a depus la dosar concluzii scrise,
solicitând în principal repunerea cauzei pe rol și acordarea unui nou termen de judecată,
întrucât prin respingerea cererii sale de amânare, justificată de motive medicale, i-a fost
încălcat dreptul la apărare garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor
Omului.

Instanța apreciază cererea de repunere ca pe rol ca nejustificată, dreptul la
apărare al reclamantei nefiind în niciun caz lezat prin imposibilitatea reprezentantului legal
al acesteia de a se prezenta la dezbaterile orale a cauzei, dincolo de faptul că asociația
reclamantă avea posibilitatea desemnării unui alt mandatar, convențional, care să o
reprezinte în instanță. Mai mult decât atât, cu toate că recurenta nu a solicitat-o, instanța a
dispus amânarea pronunțării, tocmai pentru ca recurenta reclamantă să poată depune la
dosar concluzii scrise.

CURTEA

Prin încheierea din data de 7 iulie 2010, pronunțată în dosar nr. 13171/3/2010, Tribunalul București a respins cererea formulată de reclamanta
în contradictoriu cu pârâții

și cerere având ca
obiect suspendarea HCL Sector nr. 141/2009, poziția nr. 18 "PUD rectificat – str.
nr. - Modernizare – S+P+2E" și a autorizației de construire nr.
1070/13Z/09.10.2009 emisă de până la soluționarea
irevocabilă a acțiunii în anularea acestora.

Pentru a dispune astfel, Tribunalul București a reținut că, în privința HCL nr. 141/2009, nu sunt întrunite cerințele impuse de disp. art. 14 din Legea nr. 554/2004.

Astfel, instituția suspendării executării actului administrativ este menită să asigure subiectului de sezină o protecție provizorie, instanța fiind în drept să înlăture temporar efectul executoriu cu care este investit actul administrativ, punând astfel la adăpost partea interesată de paguba iminentă la care ar fi expusă ca o consecință a executării unui act administrativ vădit nelegal, până la soluționarea în fond a acțiunii în anularea actului.

Or, din examinarea cererii reclamantei, tribunalul constată că motivele invocate de aceasta vizează aspecte ce țin de fondul litigiului dedus judecătii, nefiind identificate motive care să determine analizarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004. Motivele invocate de reclamantă în susținerea cererii de suspendare a executării coincid cu cele privind cererea de anulare a Hotărârii nr. 141/21.09.2009 a neindividualizând însă care ar fi cazul bine justificat care să necesite suspendarea actului administrativ.

Dacă îndeplinirea condiției cazului bine justificat este discutabilă în cauză, argumentele reclamantei nefiind lipsite de substanță, tribunalul a constatat că probatoriul cauzei nu atestă că reclamanta a făcut dovada unui prejudiciu material viitor, dar previzibil.

Sușinerile acesteia nu pot fi reținute drept dovadă a unui prejudiciu iminent, deoarece în cauză creșterea costurilor de investiții la lucrarea de construcție invocată de reclamantă nu constituie consecințe greu sau imposibil de înlăturat în cazul anulării ulterioare a actului administrativ, iar argumentul evacuării comercianților și cel al demolării sau dezafectării amenajărilor din constituie doar o consecință posibilă și eventuală, avansată de reclamantă, nicidecum una certă și previzibilă.

În privința suspendării autorizației de construire, tribunalul a reținut că aceasta este inadmisibilă, având în vedere neîndeplinirea procedurii prealabile în raport de aceasta.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta
solicitând modificarea ei în sensul admiterii
cererii sale de suspendare.

În motivarea recursului său, reclamanta a învederat instanței că a îndeplinit procedura prealabilă față de autorizația de construire, depunând în recurs dovada acesteia, anume: adresa nr. 74106/28.09.2009 prin care s-au solicitat

copii ale principalelor acte care au stat la baza aprobării HCLS2 nr. 141/2009;
adresa nr. 81394/22.10.2009 s-a depus la plângerea prealabilă

126

pentru anularea HCLS2 nr. 141/2009 și pentru obținerea unei copii de pe documentația care a stat la baza acestei hotărâri; adresa nr. 1859/21.01.2010 prin care s-a solicitat revocarea HCLS2 nr. 141/2009; adresa nr. 7263/16.03.2010 prin care s-a solicitat instituției introducerea unei acțiuni judecătorești pentru anularea HCLS2 nr. 141/2009; adresa nr. 23982707.04.2010, similară cu adresa nr. 23983/07.09.2010 prin care s-a solicitat revocarea autorizației de construire nr. 1070/Z/09.10.2009 emisă de și oprirea lucrărilor ilegale.

În ceea ce privește întrunirea cerinței cazului bine justificat, recurenta reclamantă arată că însăși situația construirii fără drept a noii în baza unui așa zis contract de parteneriat public privat, cu încălcarea tuturor drepturilor producătorilor, meșteșugarilor și comercianților creează un caz bine justificat pentru reclamantă.

În privința cerinței privind paguba iminentă previzibilă, însăși realitatea a demonstrat greșeala instanței, deoarece deja s-au efectuat demolările provizorii și ale micilor magazine ale comercianților.

Nici în prezent, după efectuarea acestor demolări, nu se poate considera că cererea de suspendare ar fi rămas fără obiect, cât timp nu s-au realizat condițiile inițiale, stabilite de părțile implicate în afacere, de menținere a activităților comerciale, până la finalizarea noii

A mai rămas în pericol de a fi distrus, la care constructorii au blocat parțial accesul cu ridicarea de garduri, transformând aproape jumătate din el într-un morman de moloz, de materiale de construcții prin organizare de șantier.

Raționamentul instanței de fond potrivit căruia autorizația de construire este singurul act în urma căruia se poate construi este greșit, arată recurenta reclamantă, cât timp PUZ-ul este nul și autorizația de construire este nulă.

Prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei în ședința publică din data de 6 decembrie 2010, intimații părți și au solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

În susținerea poziției lor procesuale, au invocat caracterul tardiv al plângerii prealabile invocate în recurs, dincolo de faptul că dovada acesteia trebuia depusă la data introducerii acțiunii, la 15.03.2010 sau cel târziu la prima zi de înfățișare. Referitor la conținutul invocatei plângeri prealabile, intimații subliniază că aceasta cuprinde mai mult aspecte privind revocarea HCLS2 nr. 141/2009, iar nu a autorizației de construire nr. 1070/Z/2009.

Mai mult, soluția tribunalului referitoare la inadmisibilitatea cererii de suspendare a autorizației de construire poate fi menținută în recurs și în raport de aspectul vizând neintroducerea în cauză a beneficiarului acesteia.

Pe fondul cererii, arată că ISC arată în mod clar că zona adiacentă nu este definită ca zonă în care este necesară elaborarea unui plan urbanistic zonal. Astfel, PUD-ul are exclusiv caracter de reglementare specifică, prin care se asigură condițiile de amplasare, dimensionare, conformare și servire edilitară a unui sau mai multor obiective, în cazul de față fiind aprobat un singur amplasament, amplasamentul inițial al cel pe care erau amplasate fostele tarabe, pe care s-a aprobat un singur edificabil cu regim de înălțime maxim S+P+2E.

Art. 31 din Legea nr. 350/2001 nu este aplicabil în cauză, arată intimații, având în vedere că monumentul istoric a fost detaliat PUZ sector , astfel că nu mai este necesară întocmirea unei noi documentații de urbanism – palier PUZ.

Avizul nr. 993/ZP/11.08.2008 al – DCCPCNMB a fost menținut prin adresele nr. 1215, 1177/18.06.2009 și nr. 1790/16.09.2009 ale

În ședința publică din data de 6 decembrie 2010, **ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL** a formulat în cauză cerere de intervenție accesorie, în interesul reclamantei recurente, solicitând, cu privire la recursul reclamantei, admiterea acestuia, casarea hotărârii și trimiterea cauzei spre judecare tribunalului.

În susținerea poziției procesuale a recurente, intervenienta a invocat depunerea în recurs a dovezii de îndeplinire a procedurii prealabile.

În privința cerințelor prevăzute de art. 14 din Legea nr. 554/2004, arată că la dosar există o adresă a ISC, autoritate cu atribuții de control în construcții și urbanism, care afirmă că PUD este ilegal, anume adresa nr. 5843/26.06.2009. care afirmă că avizul 993/ZP/11.08.2008 coroborat cu adrese ale nu poate constitui aviz pentru Planul Urbanistic de detaliu PUD „str. nr. sector – Modernizare”, emis prin HCLS2 nr. 28/2009.

Ur, PUD-ul emis prin HCLS 2 nr. 141/2009 are la baza același aviz, fiind prin urmare la rândul lui emis cu încălcarea Legii nr. 422/2001.

Prin urmare, adresa ISC aduce indicii serioase cu privire la ilegalitatea PUD emis prin HCLS 2 nr. 141/2009.

De asemenea, intervenienta critică neanalizarea de către instanță a unora dintre motivele de nelegalitate invocate, pe motiv că ar ține de analiza fondului, cum sunt cele privind încălcarea OUG nr. 195/2005 privind schimbarea destinației unui spațiu verde, lipsa unui aviz valabil emis de sau de organismele sale deconcentrate, PUD-ul a fost emis în baza unui certificat de urbanism care conține date inexacte și faptul că pentru zona în cauză trebuia emis PUZ, nu PUD.

Referitor la cerința cazului bine justificat, intervenienta arată că instanța de fond nu a apreciat corect consecințele anulării actului administrativ contestat, în condițiile în care reclamanta a justificat prejudiciul iminent prin aceea că, în cazul probabil al anulării actului administrativ, construcția construită în baza acestuia trebuie desființată, iar autoritatea locală trebuie să suporte toate costurile de investiții ale investitorului, conform contractului de parteneriat public privat.

Mai mult, arată intervenienta, nesuspendarea actelor va prejudicia judecarea pe fond a anulării acestora, întrucât este foarte probabil că până la finalizarea acțiunii de fond să fie încheiată construcția, să se obțină recepția și intabularea acesteia; parterul clădirii în cauză a fost deja deschis public în cursul lunii octombrie 2010 (deși lucrările sunt în curs de desfășurare la etajele superioare).

În cele din urmă, se invocă un prejudiciu de ordin estetic adus monumentului istoric, întrucât construirea unui imobil de aceeași înălțime cu monumentul istoric

la o distanță de nici 20 de metri, care îi obturează complet vizibilitatea dintr-o latură și îi afectează imaginea din alte două laturi, constituind un prejudiciu de ordin estetic adus monumentului istoric, pe toată perioada în care noul imobil va fi amplasat.

În ședința publică din data de 10 ianuarie 2011, intimatul pârâtul

a invocat excepția lipsei dovezii calității de reprezentant

AG

al recurentei în persoana numitului recursului și a precizării motivelor de recurs.

excepția nulității

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate, Curtea reține următoarele:

1. Examinând mai întâi excepția lipsei dovezii calității de reprezentant al recurentei reclamante în persoana numitului nefondată. Curtea o apreciază ca

Astfel, potrivit disp. art. 11.4 din Statutul asociației reclamante, „Consiliul Director reprezintă Asociația în raport cu terții. Actele juridice care angajează Asociația vor fi semnate de Președintele Executiv”.

Or, numitul este președintele executiv al asociației reclamante, fiind ales în această funcție încă de la momentul înființării acesteia.

2. În ce privește excepția nulității recursului în raport de prevederile art. 302¹ lit. c C.pr.civ., instanța reține că recursul reclamantei a fost motivat, fiind aduse critici punctuale sentinței tribunalului, chiar dacă nu și întemeiat în drept, cu atât mai mult cu cât sunt aplicabile dispozițiile art. 304¹ C.pr.civ., potrivit cărora „Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele”.

În ceea ce privește nulitatea precizării motivelor de recurs, instanța reține că nu există o atare excepție, ci doar nulitatea recursului pentru nemotivarea lui în termenul legal. Orice eventuale motive suplimentare, deci care exced celor formulate în termenul legal, cum este cazul precizărilor sau completărilor ulterioare sunt sancționate cu neluarea lor în considerare în raționamentul juridic al cauzei, nefiind formulate în termen, iar nu cu nulitatea, pentru reținerea căreia nu există niciun temei legal.

3. Potrivit cererii înregistrată sub nr. 23982/07.04.2010 (f. 17 dosar recurs), adresată reclamanta recurentă a solicitat revocarea autorizației de construire nr. 1070/Z/09.10.2009, invocând aspecte de nelegalitate ale HCLS 2 nr. 141/21.09.2009 care stă la baza emiterii autorizației.

Prin urmare, instanța reține ca îndeplinită procedura recursului grațios, chiar dacă după sesizarea instanței de judecată.

Analizând însă subsecvent celălalt aspect de inadmisibilitate invocat de pârâțul pus în discuție de instanța de fond și cu privire la care reclamanta și-a expus punctul de vedere în ședința publică din data de 30 iunie 2010 (fila 737 verso dosar fond), instanța de recurs îl apreciază ca fundamentat.

Astfel, beneficiarul autorizației de construire nr. 1070/13Z/09.10.2009 (f. 323 dosar fond) este instituție care nu a fost chemată în judecată.

Prin urmare, Curtea reține că reclamanta nu s-a conformat rigorilor impuse de conturarea corectă a cadrului procesual, prin chemarea în judecată și a persoanei împotriva căreia s-ar răsfrânge efectele hotărârii judecătorești, mai exact beneficiarul autorizației de construire, anume pentru a da acesteia posibilitatea de a-și formula apărări.

Soluționarea pricinii fără conturarea corectă a cadrului procesual sub aspect subiectiv nu ridică o problemă de eventuală inopozabilitate a hotărârii, principiu aplicabil raporturilor de drept privat, nu și celor de drept public, ci s-ar ajunge la situația ca autoritatea emitentă a actului să fie obligată să se supună hotărârii judecătorești,

aducând astfel atingere drepturilor născute în favoarea unui terț printr-un act administrativ a cărui suspendare/anulare s-a pronunțat în lipsa posibilității acestuia de a-și apăra propriile drepturi.

În consecință, soluția adoptată de tribunal cu privire la suspendarea autorizației de construire, de respingere ca inadmisibilă, este corectă, însă raportat la celălalt aspect de admisibilitate, anume pentru neconturarea corectă a cadrului procesual.

4. În ceea ce privește motivele de recurs referitoare la cererea de suspendare a HCLS 2 nr. 141/2009, recurenta reclamantă invocă, în susținerea cerinței cazului bine justificat, exclusiv următoarele: „însăși situația construirii fără drept a noii (în baza unui așa zis contract de parteneriat public privat, în fapt o formă de privatizare nepermisă de lege a unei piețe publice) cu încălcarea tuturor drepturilor producătorilor, meșteșugarilor și comercianților creează un caz bine justificat pentru

(AFNO) determinând-o să solicite suspendarea lucrărilor până la soluționarea pe fond a cauzei”.

Or, instanța de recurs nu vede cum o simplă afirmație, neacoperită nici sub aspectul argumentării, iar probator cu atât mai puțin, referitoare la construirea fără drept a noii piețe în baza unui parteneriat public privat, poate induce instanței concluzia unei aparente de nelegalitate a actului, cât timp nu sunt relevate elemente certe care să ducă la concluzia existenței unei îndoieli puternice și evidente asupra prezumției de legalitate a actului administrativ a cărui suspendare s-a solicitat

După cum a reținut instanța supremă în mod constant în jurisprudența sa, pentru a se dispune măsura suspendării executării actului administrativ, nu este suficientă simpla afirmație a persoanei pretins vătămate în sensul că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, în lipsa mijloacelor de probă din care să rezulte temeinicia susținerilor referitoare la existența unui caz bine justificat și la prevenirea unei pagube iminente.

5. Fiind formulate după expirarea termenului de 15 zile pentru motivarea recursului, aspectele ce ar constitui caz bine justificat potrivit opiniei intervenientei, care exced celor invocate de reclamata recurentă prin recursul său inițial, nu vor fi analizate, cât timp nu se subsumează motivelor de recurs ale părții în favoarea căreia s-a intervenit.

6. Nefiind probată cerința cazului bine justificat, analiza cerinței pagubei materiale iminente derivând din executarea HCLS 2 nr. 141/2009 nu se mai impune, cât timp cele două cerințe trebuie întrunite cumulativ.

În lumina considerentelor ce preced, instanța apreciază sentința tribunalului ca temeinică și legală, cu rezerva de argumentare în privința inadmisibilității cererii de suspendare a autorizației de construire, astfel că – în temeiul art. 312 alin.1 C.pr.civ. – va respinge ca neîntemeiat recursul reclamantei și, drept urmare, va respinge și cererea de intervenție în interesul acesteia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge cererea de repunere pe rol, ca nefondată.

177

Respinge excepția lipsei calității de reprezentant al recurentei în persoana numitului

Respinge excepția nulității recursului și a precizării motivelor de recurs.

Respinge recursul declarat de recurenta-reclamantă

împotriva încheierii de ședință din data de 07.07.2010 pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. 13171/3/2010 în contradictoriu cu intimații-pârâți și -

ca nefondat.

Respinge cererea de intervenție în interesul recurentei, formulată de **ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL.**

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 februarie 2011.

**PREȘEDINTE
NICULESCU MONICA**

**JUDECĂTOR
ION EUGENIA**

**JUDECĂTOR
VIȘOIU EMILIA CLAUDIA**

**GRÉFIER
GRIGORE MIHAELA**

Red/dact. 2 ex./MN/MN
Jud. fond – Pătrășchioiu Lavinia Magdalena